Privește-mă cu ochiul vederii din spatele pânzei

On Ianuarie 01, 2022

Este extrem de greu să pătrunzi cu sufletul artistului în sursa profundă, și chiar și pentru el misterioasă, din care țâșnește instinctul creator.

Dacă a început un nou an, atunci el trebuie să înceapă cu memoriile unui trandafir Osiria, atât de delicat în a-și trăi zilele pline de colinde, pline de emoții generate de întâmplări, evenimente, contexte. Mai bine decât acum, niciodată nu mi-am dat seama de fondul său de ingenuitate și entuziasm, ascuns în fiecare tremur de viață care eliberează cu ușurință căldura sufletească din preajma sărbătorilor.

Ce anume menține trează vibrația sufletului îmbrățișător al atâtor frumuseți care nu vorbesc niciodată oamenilor?

Este rece afară. Zăpada este așternută peste tot, peste zi și peste noapte, la fel cum o bogată adormire se așterne peste orice gând, peste orice amintire a trandafirului. Numai prezența mea inopinată îi stârnește atenția. Prin ochiul vederii de dincolo de vedere, el simte orice adiere de aer, orice vibrație și radiație de căldură din jur, simte fiecare pas pe care omul îl face pentru momentul prezent, dar cu orientare spre cele sfinte, spre cele ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu, spre cele ce se nasc și mor.

Ştiu că este greu de observat acest lucru. Inconștient, de o finețe impalpabilă, trandafirul transmite un mesaj a cărui importanță se demonstrează numai în artă: *"Trebuie să-ți inserezi un fapt de viață într-o formă coincidentă cu împlinirea întrupării tale artistice."*

Trandafirul simte, reacționează la stimuli, la fel cum simte un artist al cărui dar formidabil este să prefacă albul în culoare, hrănindu-se din înțelepciunea paletei care se încarcă din lumina caldă și relaxantă a vopselelor plăcute ochiului. Or acest ochi, plin de frumos, hiperrealist, desprins parcă dintr-un peisaj selenar, combină expresionismul minimalist abstract și caracteristicile rafinamentului elegant într-un design unic. Nu este nimic fundamental misterios ori invaziv în legătură cu acest simț, un larg câmp al mijloacelor de exprimare prin senzații, decât dacă iau în calcul o indiscreție de tipul *Astonmedarhos* , manifestarea libertății de a-mi găsi o asemănare în planul naturii.

Leadership: Creația ta poate să cuprindă un simplu fapt de viață într-o singură imagine care reușește să nască sentimentul de a fi cea mai bună versiune a ta în planul unei perfecțiuni ireale?

Fără să manifest nicio îndoială cu privire la realitatea lumii sensibile, continui să privesc trandafirul la fel cum privește el albul zăpezii: printr-un control variabil al intensității sentimentelor, printr-un reglaj continuu al intensității luminoase, exact ca atunci când pictorul încearcă să dea o atenție deosebită surprinderii detaliilor într-o lumină cât mai exactă. Acest pictor se chinuiește din răsputeri să obțină un adevărat rezultat din viziunea sa, mai ales dacă reușește să se integreze cu spiritul, cu energiile pământului, cu principiul deplinei egalități, într-o poveste plină de ingenuitate și geniu vizual.

Mai trebuie spus ceva. Trandafirul are un ochi cuprinzător, vrând parcă să trateze lumea în mod holistic. Şi mă privește la fel cum îl privesc eu: ca pe-o expresie artistică a unui univers recuperator, aflat mereu în căutarea unor noi mijloace de extindere a ariei de frontieră: între real și imaginar.

Şi tot privindu-l învelit cu plapuma zăpezii, la fel cum el mă privește visător cu ochi de stele, îmi amintesc de argumentul "de metodă" pe care îl invoca în mod hotărâtor esteticianul francez Victor Basch: *"Este extrem de greu să pătrunzi cu sufletul artistului în sursa profundă, și chiar și pentru el misterioasă, din care țâșnește instinctul creator. Al doilea argument este că artistul însuși, înainte de a crea, a contemplat și s-a delectat"*.

Şi iată ce își amintește trandafirul despre începuturile sale în alb și roșu, cu ajutorul senzațiilor de bun augur primite în fața peisajelor captate prin fenomenul de persistență a vederii de dincolo de vedere. Își amintește de un creator transformat într-un om special care, fără a se concentra asupra dorinței de dominare a unei imagini în dublu exemplar, în raportul spațiu-timp, reușește să redea o anumită stare sufletească plecată de la alb și ajunsă la culoare.

Numai un asemenea om, special, reușește să redea expresia intensă a unui sentiment care emoționează, sentimentul unității: de a fi una cu natura. Sentimentul de a fi cea mai bună versiune a ta în planul perfecțiunii ireale, într-un plan al transcendenței metafizice.

Leadershipul cuprinde vederea artistică cu care te-ai deprins în încercarea de a te adapta la un alt mediu de viață, într-un context în care trebuie să-ți accentuezi trăsăturile unice (și unde imaginarul și realul se întrepătrund).

Privește-mă cu ochiul vederii din spatele pânzei dacă vrei să deslușești misterele spiritului descins din alte lumi pământești. Numai un artist genial, care știe să scoată în evidență culoarea din spațiul clar-obscurului, servind scopului de a întări efectul culorilor sufletului și sentimentului într-o atmosferă de rigoare intimă, dispune de un asemenea ochi ce poate cuprinde două imagini într-una singură.

În lumile de dincolo de aceasta există infinit mai multe moduri de a simți...

Source: https://neculaifantanaru.com/priveste-ma-cu-ochiul-vederii-din-spatele-panzei.html